

Brengen 13 houwen ongeluk?

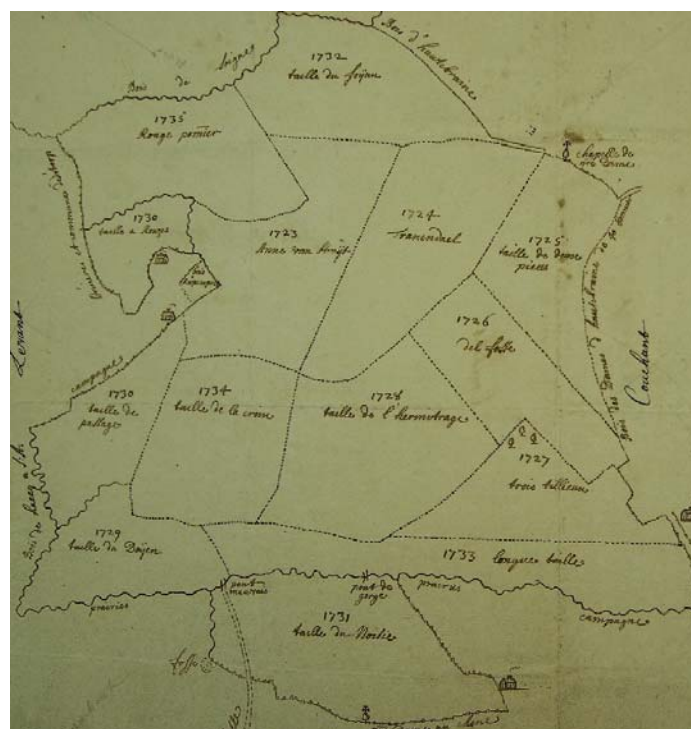
Spurwerk naar de geschiedenis van het Hallerbos produceerde leerrijk materiaal voor het basisrapport van Jansheideberg. Interessante bronnen werden niet enkel afgestoft in Arenbergarchieven te Edingen en Brussel, maar ook in de Houtvesterij. Daardoor kon bijvoorbeeld gereconstrueerd worden waar zich de 123 ha hakhoutbestanden van Robinia bevonden (zie vorige nieuwsbrief).

Een stuk uit 1735 illustreert dat het Hallerbos was opgesplitst in 14 houwen (met mooie namen zoals *Cluyshaghe* en *Trois tillieux*), terwijl kapegegevens uit dezelfde periode consequent 13 houwen aanhalen. Aangezien elke houw hier was samengesteld uit in het zelfde jaar gekapte percelen, impliceerde dit een 13-jarige rotatiecyclus. Het verschil is te verklaren omdat twee kleinere of minder productieve houwen in de praktijk steeds werden samengenomen. Die omlooptijd van 13 jaar is echter tot dusver niet terug te vinden in publicaties over het Hallerbos... Veel meer kan je lezen in het genoemde basisrapport, dat deze zomer zal verschijnen.



Exploitatie van hakhout in het 'kaalgeplukte' Hallerbos (ca 1940) – bemerk het hoge aandeel Robinia in het hakhout.

Andere plannen geven ons een beter inzicht in het bosbeheer van weleer. Een plan uit 1817 laat zien hoe het hakhout in tientallen particuliere lotjes werd ingedeeld met daartussen onregelmatige zones van 1 tot 4 hectare uitgezaaide(?) *Sapins*.



Eén van de weinige monumentale eiken (omtrek 390 cm) in Hallerbos die nog verwijzen naar het rijke middelhout-verleden. (foto: Kris Vandekerkhove)

Hans Baeté & Kris Vandekerkhove
Foto's archiefstukken: Hans Baeté

